

κομήτης

κομήτης, ο, ουσ. [<αρχ. κομήτης < κομῶ (= έχω μακριά μαλλιά)· την ουρά του κομήτη τη φαντάστηκαν ως κόμη], ο κομήτης·

- *έγινε κομήτης, α.* έγινε ακριβοθώρητος: «δεν μπορώ να καταλάβω γιατί τον τελευταίο καιρό ο τάδε έγινε κομήτης!». *β.* έφυγε από κάπου αστραπιαία: «μόλις έμαθε πως έρχονταν να τον δείρουν, έγινε κομήτης». Από την εικόνα του κομήτη που εξαφανίζεται πολύ γρήγορα, όταν παρουσιαστεί στον ουρανό·

- *εμφανίζεται σαν κομήτης ή εμφανίζεται σαν τον κομήτη*, εμφανίζεται σε κάποιο χώρο σε πολύ αραιά χρονικά διαστήματα: «έχω να τον δω πάρα πολύ καιρό, γιατί εμφανίζεται σαν τον κομήτη». Αναφορά στο χρόνο εμφάνισης του κομήτη από την τελευταία εξαφάνισή του·

- *έρχεται και φεύγει σαν κομήτης ή έρχεται και φεύγει σαν τον κομήτη*, έρχεται σε πάρα πολύ αραιά χρονικά διαστήματα, αλλά και όταν έρχεται, κάθεται πάρα πολύ λίγο και ξαναφεύγει: «όσο για τον τάδε, για τον οποίο ενδιαφέρεσαι, έρχεται και φεύγει σαν τον κομήτη». Αναφορά στο χρόνο και στον τρόπο με τον οποίο εμφανίζεται και εξαφανίζεται ο κομήτης·

- *έρχεται σαν κομήτης ή έρχεται σαν τον κομήτη*, βλ. φρ. *εμφανίζεται σαν κομήτης*·

- *σαν κομήτης ή σαν τον κομήτη*, σε πάρα πολύ αραιά χρονικά διαστήματα: «έρχεται καθόλου από δω ο τάδε; - Σαν τον κομήτη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας